

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní
JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **N. B.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Markem Dianem,
sídlem B. Němcové 400, 543 71 Hostinné

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČO 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2024, č. j. SpKrÚ 51770/2023-
3, takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Městský úřad Moravská Třebová (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 24. 4. 2023, č. j. MUMT 15296/2023, uznal žalobce vinným ze spáchání dvou přestupků, konkrétně přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném ke dni spáchání přestupků (dále jen „zákon o silničním provozu“) a podle § 125c odst. 1 písm. b) ve spojení s § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve

výši 4000 Kč podle § 125c odst. 5 písm. c) a odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Dále byla žalobci podle § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost nahradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1000 Kč zvýšenou o částku 5000 Kč za přibrání znalkyně z oboru zdravotnictví odvětví toxikologie.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutí [mimo výrok o vině týkající se prvního z uvedených přestupků, tj. přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu] podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
3. Žalobce se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu podle správních orgánů dopustil tím, že dne 30. 6. 2022 v 8:25 hodin v obci Linhartice na sil. III/3711 u domu č. 132 řídil nákladní soupravu složenou z motorového vozidla MAN TGX rz X a z návěsu F. X. MEILLER MHPs reg. značky X v takové době po požití jiné návykové látky, po kterou byl ještě pod vlivem této návykové látky. V rámci silniční kontroly [provedené na základě nerespektování dopravní značky B13, tj. přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu] byl žalobce vyzván k orientačnímu testu na jiné návykové látky testem DrugWipe 5S, kterému se podrobil s pozitivním výsledkem na amfetamin a metamfetamin. Následně se žalobce podrobil odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, kterým byly prokázány stopy amfetaminu a metamfetaminu v krvi. Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, byla v odebraném krevním vzorku žalobce zjištěna přítomnost látek ze skupiny amfetaminových derivátů metamfetamin nad limitem daným nařízením vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou (dále jen „nařízení vlády č. 41/2014 Sb.“).
4. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasně podanou žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s. ř. s.“). Stejně jako v průběhu správního řízení uvedl, že vědomě jinou návykovou látku nepožil a její účinky na sobě nepociťoval. Projednávaného přestupku se tak nemohl dopustit ani ve formě nevědomé nedbalosti. Žalobce namítl nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť se správní orgány jeho námitkou dostatečně nevypořádaly a nezohlednily skutkové okolnosti případu. Podle žalobce nelze presumovat, že požití nealkoholického nápoje podaného konzumentem jiné návykové látky může být automaticky spojeno s možnou intoxikací, zejména pokud o přítomnosti této látky není uživatel nápoje informován. Tvzení žalovaného, že by řidič měl přistoupit k řízení vozidla až tehdy, pokud si je 100 % jist, že ovlivněn není, lze podle žalobce užívat pouze na takové případy, kdy si je řidič ovlivnění jiné návykové látky vědom. K prokázání svých tvrzení žalobce navrhl provedení důkazu výsledkem paní N. K. a rovněž provedení svého účastnického výsledku.
5. Závěrem žalobce v obecné rovině namítl *věcné porušení zákona*, zejména § 2, § 3 (dostatečně zjištěný skutkový stav věci), § 68 odst. 3 ve spojení s § 93 správního řádu (náležitosti správního rozhodnutí, vypořádání se s námitkami).
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou shodné s námitkami uvedenými v odvolání, s nimiž

se již vypořádal. Žalovaný doplnil, že chování svědkyně jasně varovalo žalobce před konzumací nápoje. Znal ji 1,5 roku a věděl, že je uživatelkou jiných návykových látek, navíc byla opilá. Žalobce také věděl, že se do nápojů přimíchávají jiné návykové látky, což plyne z jeho vyjádření při ústním jednání, kde uvedl: „*[p]iju třeba Redbull, ale v tomto nápoji to není poznat, když tam něco přimíchá*“. Navíc nápoj obsahoval velké množství pervitinu (cca 500 mg). Dávky se přitom pohybují v rozmezí 50–250 mg, zkušený uživatelé aplikují najednou až 500 mg. Podle znaleckého posudku se žalobce při silniční kontrole v době 8:25 hodin nacházel ve fázi odeznívání akutních účinků pervitinu, tedy minimálně ještě 3 hodiny po začátku řízení a 12 hodin po požití jiné návykové látky měl v krvi 133 ng/ml metamfetaminu (hlavní účinné látky pervitinu), přičemž limit je pouze 25 ng/ml a hranice pro trestný čin 150 ng/ml. Z toho plyne, že v době před silniční kontrolou se nacházel ve fázi akutních příznaků (a ty musel pociťovat, vnímat), přičemž řídil minimálně od 5:30 hodin. Pokud tvrdí, že není uživatelem jiných návykových látek a požil je poprvé, musel vzhledem k uvedenému množství na sobě jednoznačně pociťovat neznámé stavy vylučující bezpečné řízení motorového vozidla.

7. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) v mezích žalobních bodů podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti.
9. Na základě pozitivního testu Drug Wipe 5 SP na AMP/MET provedeného při silniční kontrole dne 30. 6. 2022 byl žalobce vyzván k odbornému lékařskému vyšetření spojeného s odběrem krve. Tímto toxikologickým vyšetřením č. 516/22 byla v krvi žalobce specifickou konfirmační metodou (GCMS) prokázána stopa amfetaminu a metamfetaminu. Následně byl 6. 10. 2022 vypracován znalecký posudek [č. 9827(775/22)], doplněný dne 19. 10. 2022, podle kterého byla v krvi žalobce přítomnost látek ze skupiny amfetaminových derivátů metamfetamin v koncentraci 133 ng/ml. Nařízení vlády č. 41/2014 Sb. přitom pro tuto látku stanovuje limit 25 ng/ml. V odebraném krevním vzorku žalobce tak byla zjištěna přítomnost metamfetaminu nad limitem stanoveným nařízením vlády č. 41/2014 Sb., tedy v takové hodnotě, při které se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou. Podle znalkyně byl žalobce v době řízení vozidla ovlivněn metamfetaminem ve fázi odeznívání akutních účinků pervitinu a nebyl tak schopen bezpečné jízdy motorovým vozidlem ve smyslu zákona o silničním provozu.
10. Na základě výše uvedených skutečností zahájil správní orgán I. stupně dne 24. 11. 2022 správní řízení o přestupcích uvedených v bodě č. 1 odůvodnění tohoto rozsudku. Dne 4. 12. 2022 žalobce ve svém vyjádření uvedl, že vůči obvinění ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu nemá výhrady, k druhému přestupku však namítal, že si není vědom, že by jakoukoliv ze zakázaných látek vědomě požil, není uživatelem psychotropních a omamných látek, o přítomnosti těchto látek v krvi při silniční kontrole nevěděl, pozitivním výsledkem krevního testu byl překvapen. Dále uvedl, že byl v kontaktu s N. K., která je konzumentkou těchto látek. Dne 29. 6. 2022 kolem 20. hodiny ji náhodně potkal a svezl cestou do Rychnova nad Kněžnou do jejího bydliště. V době, kdy nastoupila do vozidla, konzumovala energetický nápoj, který si při výstupu nechala ve vozidle a žalobce jej kolem 20:30 hodin dopil (cca $\frac{3}{4}$ obsahu plechovky o objemu 0,33 l). Po silniční kontrole ji telefonicky kontaktoval. Sdělila mu, že do nápoje nasypala dávku

pervitinu, který občas užívá. Žalobce tak trval na tom, že vědomě žádnou návykovou látku nepožil a o její přítomnosti v krvi neměl a nemohl mít ponětí.

11. Dne 16. 3. 2023 se ve věci konalo ústní jednání v rámci kterého byl vyslechnut žalobce a paní N. K. (dále též „svědkyně“). Ta uvedla, že žalobce zná cca 1,5 roku, seznámili se v baru. Den před silniční kontrolou žalobce potkala a zeptala se ho, zda by ji neodvezl domů. Na cestu měla nápoj Big Shock a v tomto nápoji měla zhruba 0,5 gramu pervitinu. Nápoj pila už předtím, než žalobce potkala a pak ho pila i v autě. Protože s ním *chtěla něco mít* a *on neměl náladu*, dala mu svůj nápoj s pervitinem, ale neřekla mu o tom, že v nápoji je, protože věděla, že by s tím nesouhlasil. Moc si neuvědomovala, že nápoj ve vozidle nechala, byla opilá. Druhý den jí volal a řekl, co se stalo. Dodala, že osoba, která tento energetický nápoje nepije denně, asi nemůže rozpoznat, že do něj bylo něco přidáno. Žalobce při ústním jednání uvedl, že s výpovědí svědkyně souhlasí a odkázal na své vyjádření ze dne 4. 12. 2022.
12. Na základě provedeného dokazování dospěly oba správní orgány k tomu, že se žalobce ve formě nevědomé nedbalosti dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silniční provozu. Podle správních orgánů lze vždy předpokládat, že pitím z nádoby (či dokonce vypitím jejího celého obsahu), z níž pila jiná osoba, může dojít k přenosu různých infekcí, onemocnění či ovlivnění jinou návykovou látkou, pokud není postaveno na jisto, co je obsahem dané nádoby. Míra opatrnosti měla být v daném případě v maximální, neboť žalobce svědkyni znal a věděl, že je konzumentkou omamných a psychotropních látek, navíc popíjela nápoj, který už byl otevřený, než sedla do vozidla, tedy chybí rozumná jistota, že v plechovce byl pouze a jen její původní obsah. Žalobce mohl při aplikaci i běžné míry opatrnosti předejít konzumaci nápoje s pervitinem a zabránit tak intoxikaci svého těla. V situaci, v jaké se žalobce nacházel, nemohl (mimo jiné jako řidič profesionál) aplikovat princip dobré víry a bezhlavě se spoléhat na čestné jednání svědkyně.
13. Tvrdí-li žalobce, že není uživatelem pervitinu, s ohledem na dávku pervitinu, kterou požil a s ohledem na velké množství metamfetaminu v krvi zjištěné cca 14 hodin po požití pervitinu, na sobě podle správních orgánů žalobce musel pociťovat nestandardní pocity, neboť se po požití jiné návykové látky podle znaleckého posudku nejprve nacházel ve fázi akutních účinků pervitinu a později (v době silniční kontroly) naopak ve fázi odeznívání akutních účinků pervitinu. Žalobce tedy řídil motorové vozidlo v době, kdy byl ještě pod vlivem návykové látky.
14. Podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu se *fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.*
15. Nyní k samotnému přezkumu.
16. Vzhledem k tomu, že žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí, zabýval se touto námitkou krajský soud přednostně, neboť případná nepřezkoumatelnost by napadené rozhodnutí bez dalšího vylučovala z věcného přezkumu. Krajský soud po posouzení napadeného rozhodnutí však dospěl k závěru, že není nepřezkoumatelné, z jeho odůvodnění je zřejmé, z jakého skutkového stavu vyšel, jak vyhodnotil pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudil (k tomu viz dále). Rozhodnutí je řádně odůvodněno a je plně srozumitelné. V této souvislosti je také nutné zmínit, že

nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobce o tom, jak podrobně by mu mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016–24, ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017 - 35 (rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz)].

17. Rovněž je třeba připomenout, ačkoli je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku. Orgán veřejné moci může na určitou námitku reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy, minimálně implicitně, vypořádá. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008–13).
18. Rovněž je třeba uvést, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se soud může v případě shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. odůvodnění rozsudku NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 85/2005-130 publikovaný pod číslem 10350/2007 Sb. NSS, či rozsudky rozšířeného senátu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86 a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47). Ostatně v této souvislosti konstatoval i Ústavní soud v nálezu ze dne 10. 11. 2020, sp. zn. III. ÚS 1889/20, že: „[ú]kolem obecného soudu, který vypořádává jednotlivé stížnostní námitky, není na každou z nich reagovat tím způsobem, že zopakuje argumentaci učiněnou jinými orgány veřejné moci v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí, případně ji převypráví „vlastními slovy“. Pokud uplatněné stížnostní námitky nepřesahují rozsah námitek, které tyto orgány ve svých rozhodnutích dostatečně přesvědčivě a logicky vyřešili již dříve a soud vykonávající přezkum se s jejich hodnocením plně ztotožňuje, nedává rozumný smysl, aby již učiněné závěry znovu opakoval“ (rozhodnutí ÚS jsou dostupná na www.nalus.usoud.cz).
19. V posuzované věci není sporné, že v odebraném krevním vzorku žalobce byla zjištěna přítomnost látek ze skupiny amfetaminových derivátů metamfetamin nad limitem stanoveným nařízením vlády č. 41/2014 Sb., tedy v takové hodnotě, při které se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou. Žalobce však tvrdí, že vědomě žádnou omamnou a psychotropní látku nepožil a o její přítomnosti v krvi neměl a ani nemohl mít ponětí, a projednávaného přestupku se tak nedopustil ani ve formě nevědomé nedbalosti.
20. Podle § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění, přičemž postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. U přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu není úmyslné zavinění vyžadováno, postačí tedy nedbalost. Oba správní orgány v dané věci dovodily, že se žalobce přestupku dopustil ve formě nevědomé nedbalosti.
21. Nedbalost nevědomá spočívá v tom, že pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ačkoli to vzhledem k okolnostem a svým

osobním poměrům vědět měl a mohl. Musí tak být současně naplněny dva znaky. Prvním z nich je nevědomost pachatele o tom, že jeho jednání může dojít k porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem. Druhým znakem je skutečnost, že pachatel i navzdory nevědomosti o možném porušení či ohrožení zákonem chráněného zájmu o takovém porušení či ohrožení vědět měl a mohl, a to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům.

22. V rámci naplnění druhého znaku nevědomé nedbalosti se vychází z možnosti znalosti, která se zkoumá na základě objektivních okolností spojených se skutkem a subjektivních dispozic konkrétního pachatele (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2020, č. j. 8 As 119/2019–24).
23. Co se týče objektivní míry potřebné opatrnosti, ta se žádá zpravidla od každého ve stejné míře. Jestliže není objektivní kritérium upraveno zvláštními právními nebo bezpečnostními předpisy či uznávanými pravidly, je nutno vyžadovat takovou opatrnost, jaká je přiměřená okolnostem a situaci, kterou pachatel svým jednáním sám vyvolal (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 9. 2021, č. j. 4 As 72/2020–25).
24. Současně však musí být splněno i subjektivní kritérium nedbalosti, které spočívá v míře opatrnosti, kterou je schopen vynaložit pachatel v konkrétním případě. Při posuzování subjektivní míry opatrnosti je tak třeba zvažovat jednak vlastnosti, zkušenosti, znalosti a okamžitý stav pachatele (vzdělání, kvalifikace, obecné i speciální zkušenosti, inteligence, postavení v zaměstnání apod.) a jednak okolnosti konkrétního případu, ať už existují nezávisle na pachateli, nebo jsou jím vyvolané (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2008, č. j. 1 As 56/2008-66, odst. 18–22, ze dne 23. 10. 2012, č. j. 1 As 150/2012-33, odst. 14 a 15, a ze dne 1. 9. 2021, č. j. 4 As 72/2020-25, odst. 25).
25. Krajský soud přitom nemá pochybnosti o tom, že v dané věci byly všechny znaky nevědomé nedbalosti naplněny. K tomu viz dále.
26. Žalobce svědkyni znal, věděl, že požívá jiné návykové látky (v jeho vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 4. 12. 2022 v souvislosti s osobou svědkyně uvedl, že je *konzumentkou těchto látek*). Do vozidla žalobce svědkyně nastoupila s již otevřenou plechovkou nápoje (v předmětném vyjádření žalobce uvedl, že: „*[p]aní K. v době, kdy jsem ji vzal do auta, konzumovala energetický nápoj...*“). Shodně se vyjádřila i svědkyně, když při výslechu dne 16. 3. 2023 uvedla: „*[n]ápoj jsem pila už v době, než jsem pana B. potkala a pak jsem ho pila i v autě, když mne vezl domů.*“ Svědkyně při výslechu také uvedla: „*[z]ačala jsem ho svádět, protože jsem byla opilá (...)*“, přičemž žalobce při ústním jednání ve vztahu k výslechu svědkyně uvedl: „*potvrzuji, že to tak bylo*“. Poté, co svědkyně z vozidla vystoupila a plechovku se zbytkem nápojem zanechala ve vozidle, žalobce nápoj dopil, přičemž odhadl, že v plechovce zbylo $\frac{3}{4}$ jejího obsahu (z 0,33l).
27. Pro účely nyní projednávané věci jsou dále významné závěry ze znaleckého posudku. Z něho vyplývá, že perorálním užitím metamfetaminu nastupuje jeho účinek do hodiny od užití. Zpočátku se užití této látky projevuje zvýšením výkonnosti a sebevědomím, zahánění pocitu únavy a ospalosti, ale rovněž způsobuje sníženou soudnost, trysk myšlenek na úkor přesnosti a zapamatování, psychickou labilitu. Stimulační účinek trvá 2-4 hodiny. Z odebraného vzorku krve žalobce dne 30. 6. 2022 v 10:40 hod bylo lékařským vyšetřením zjištěno, že se v jeho krvi nacházela hlavní účinná látka pervitinu v koncentraci 133 ng/ml, přičemž limitní hodnota je 25 ng/ml. Tedy ještě více než 10 hodin po požití nápoje měl

v krvi více jak 5násobek limitní hodnoty. Vzhledem k množství metamfetaminu, které se nacházelo v jeho krvi, a vzhledem k výše uvedeným projevům, soud neuvěřil tvrzení žalobce, že na sobě nepociťoval žádné účinky (zvláště tvrdil-li v průběhu správního řízení, že takové návykové látky neužívá). Před zahájením další jízdy, která následovala jen několik hodin po požití návykové látky, měl žalobce zpozornět a mít důvodné pochybnosti o své způsobilosti bezpečně řídit motorové vozidlo.

28. Podle znaleckého posudku se žalobce při silniční kontrole (tj. dne 30. 6. 2022 v 8:25 hodin) nacházel ve fázi odeznívání akutních účinků pervitinu. Odeznívání akutních účinků však nijak nesnižuje závažnost jednání žalobce, neboť právě po odeznění akutních účinků nastává fáze útlumu, úzkosti, při vyšších dávkách se objevuje neklid, neschopnost koncentrace, hypertenze, oběhový kolaps apod. (viz strana 10 doplněného znaleckého posudku). Konkrétně se v případě řízení motorového vozidla po odeznění akutních účinků podle znalkyně dostavuje dramatický pokles výkonu provázený útlumem, únavou, ospalostí. Během jízdy se mohou projevit i deprese a halucinace. Znalkyně přitom zhodnotila, že s ohledem na množství metamfetaminu v krvi žalobce, žalobce *nebyl schopen bezpečné jízdy motorových vozidlem ve smyslu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu*.
29. Především na základě subjektivního kritéria nevědomé nedbalosti, tedy při zvažování konkrétních okolností případu, lze podle krajského soudu ve shodě se správními orgány zhodnotit, že žalobce míru potřebné opatrnosti nedodržel. Žalobce svědkyni znal, věděl, že užívá návykové látky a věděl, že daný večer byla opilá. Ve spojení s tím, že svědkyně do vozidla nastoupila již s otevřeným nápojem, tedy žalobce nemohl mít jistotu, že v plechovce s nápojem se nachází její původní obsah (přičemž měl jasné indicie nasvědčující opaku), a na základě závěrů vyplývajících ze znaleckého posudku, krajský soud uzavírá, že žalobce o svém možném ovlivnění návykovou látkou vědět měl a mohl.
30. Při posuzování subjektivní míry opatrnosti soud pokládá také za podstatné, že žalobce je řidičem z povolání, tedy tím spíš měl být obezřetnější a nejenom dbát na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, ale také předcházet možnému riziku uložení trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel.
31. Krajský soud pro nadbytečnost neprovedl důkaz výsledkem paní N. K., neboť s ohledem na shora vyloženou argumentaci soudu nemohou přinést další objasnění skutkového základu věci. Totéž platí pro účastnický výsledek žalobce. Provedení důkazu výsledkem účastníka řízení navíc představuje „krajní“ důkazní prostředek pro případ, kdy dokazovanou skutečnost nelze prokázat jinak (srov. § 64 s. ř. s. ve spojení s § 131 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu). V nyní projednávané věci však taková potřeba dokazování nevyvstala. Žalobce fakticky zjištěný skutkový stav věci nesporně. Neuvedl žádné okolnosti, které by jeho odpovědnost za přestupek vylučovaly, netvrdí, že by učinil jakékoliv kroky k tomu, aby dostal náležité míře opatrnosti. Nesouhlasí však s posouzením formy zavinění. Krajský soud nicméně uzavírá, že tuto otázku posoudily správní orgány správně. Žalobce nezachoval potřebnou míru opatrnosti, neboť s ohledem na shora uvedené okolnosti a své osobní poměry o svém možném ovlivnění návykovou látkou nejen věděl měl, ale i mohl.
32. K namítanému *věcnému porušení zákona* krajský soud doplňuje, že rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a tedy obsah a kvalita žaloby předurčuje podobu rozhodnutí soudu,

neboť míra podrobnosti odezvy správního soudu je závislá na tom, jak detailně své námitky žalobce v žalobě formuluje. Omezí-li se žalobce na pouhá obecná konstatování, nemůže na ně správní soud reagovat jinak než srovnatelně obecně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 9. 2018, č. j. 8 Afs 170/2018 – 36, bod 20).

33. V každém případě krajský soud dodává, že naznačovaná porušení zákona v dané věci neshledal. Žalovaný se vypořádal s odvolacími námitkami žalobce (stěžejní námitka nedostatečné míry zavinění u žalobce – str. 4 až 8 žalovaného rozhodnutí) a zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgány opatřily takové důkazy, které s ohledem na povahu přestupku s dostatečnou přesvědčivostí vedou k závěru, že se žalobce příslušného přestupku dopustil, a zároveň neexistují žádné rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění pro posouzení viny žalobce z přestupku (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 As 217/2015-47).
34. Na základě výše uvedeného soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobce nebyl v soudním řízení úspěšný a žalovanému jako správnímu orgánu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, běžnou úřední činnost by přesahovaly zejména náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, viz např. rozsudky NSS ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012-11, ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice dne 25. září 2024

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. L. M.